

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Eucnemidae (halvknäppare),
Släkte: *Dromaeolus*, **Art:** *Dromaeolus barnabita* (A. Villa & J.B. Villa, 1838) **Synonymer:**

Kännetecken

En svart, cirka 5 mm lång skalbagge som är långsträckt och påtagligt bred över halsskölden. På täckvingarna finns tydliga längsgående fåror. Översidan är mycket kort behårad. Detta ger arten en sammetsliknande glans.

Utbredning och status

Arten är endast känd från Eldgarnsö i Mälaren (Uppland), där den upptäcktes 1979 och återfanns senast 1986. Den saknas helt i övriga Nordeuropa men förekommer i Mellan- och Sydeuropa, Algeriet och Kaukasus.

Ekologi

Larvutvecklingen sker i fuktig och lös, vitrötad ved av lind, främst i nedfallna grenar. Fullbildade skalbaggar har utomlands också påträffats i rötter av ek, och i Mellaneuropa har arten påträffats i ytterligare lövträdsarter. Den fullbildade skalbaggen är kortlivad och lever endast några veckor.

Hot

Arten tillhör den grupp värmereliker som lyckats överleva i Mälardalen. Den är emellertid mycket sällsynt och dess ytterst begränsade utbredning bidrar till att göra den starkt hotad.

Åtgärder

Bevara den kända lokalen för arten, liksom överhuvud taget de ursprungliga ädellövskogsområden som ännu finns kvar i Mälardalen.

Naturvård

Åtgärdsprogram: Fastställt

Litteratur

Adebratt, S. & Lundberg, S. 1985. Iakttagelser av levnadssättet hos eucnemiden *Dromaeolus barnabita* i Sverige. *Ent. Tidskr.* 106: 113–114
Lundberg, S. 1980. Fynd av för Sverige nya skalbaggsarter rapporterade under åren 1978–79. *Ent. Tidskr.* 101: 91–93.
Lundberg, S. 1980. Bidrag till kännedom om svenska skalbaggar 19. *Ent. Tidskr.* 101: 95–97.

Författare

Rickard Baranowski 1994. Rev. Stig Lundberg 1999. © ArtDatabanken, SLU 2006.